

Een mysterieuze blijmare in de bib

Gulden mysterie, vijf dagen na het epochale verschijnsel van dag-en-nachtevening in de maand maart, die ook wel guldenmaand genoemd wordt. Het is een dag met een boodschap.

Rosa Mystica moet nog verwerken wat de oudere gynaecoloog van kleur haar zojuist meedeelde in de privékliniek voor uberteit: de ivf-et die ze vandaag had ondergaan zou de allerallerlaatste poging zijn om haar moeder- en kindervens te vervullen. Vele eerdere ivf's en ivm's strandden helaas prematuur, maar zelfs een privaat kliniek kent zijn max.

Rosa moet hier even van bijkomen. In haar aporie is ze von Kopf bis Fuss in de war. Dat verklaart waarom ze per feil in het verkeerde etablissement belandt om te highteaën. Er zit niet het gebruikelijke, keurige publiek van eggs benedict etende diaks en dinkies die daarbij een bord koude, romige vichysoise en een allersecst sauvignonnetje geserveerd krijgen, noch knipperbollen en shorange drinkende weduwen of Hollandse Schotsewhiskyups en -yeps, maar in plaats daarvan achtereenvolgens enkele hetaeren, gehuld in een wolk van tripsen; een starnakelzat lombrosotype dat van Teeuwis noch Meeuwis weet en haar gelijk al met een bullebaksstem 'hé, lekker wijfie!' toeroept; een dagdievende, raspatat nasjende ras-Surinamer met rastafarikapsel boven een sectieneus, hetgeen hem iets louches geeft; en tevens een klappei uit Limbabwe, die al shamend en konkelfonkelend quisquiliën met een zachte g uitslaat. ':: Ottelenojeheine, wat zijn dít voor pleistocene denisovamensen? Hoe kom ik ooit weer uit deze huis clos?:: [fluisterteken]' fluistert Rosa juist in zichzelf wanneer de kelner, een asielshoppende Roetheen die vanjewelste meurt alsof hij zojuist uit een miegtiejijs komt, haar de tent doet uit vluchten wanneer hij overgaat op de Franse bediening.

Halje travalje ontvlodt Rosa de kavete en komt weer in de alledaagse realiteit: een stelletje straatschoffies die een freedeekeetje doen in de hondenderrie op de blekerds. 'Pfiew!' zucht ze, wanneer ze doorstapt waar ze echt heen wilde: de cob. Op haar vaste plekje in de koffiecorner, gezeten op de cosy corner bij de afdeling filosofie & religie, overdenkt zij de woorden van de buisbaby's-connoisseur. Och, had zij Marc nog maar, met wie zij de lits-jumeaux deelde. Wat zou hij trouwens een fijne vader zijn geweest; ze zag hem al voor zich, genietend van zijn couvadeschap. Nu moest ze het stellen met onbekend stijfjel uit de stijselaar van een anonieme donor, uit wie weet waar, uit een spermarietje, uit een glimmend vloeibaarazotumdewarvat uit de afdeling cryonica.

Tijdens haar overpeinzingen, nu wél met een high-end high tea voorzien van de exquisite zalm-vleugelkomkommersandwiches met mixed pickles, heeft ze uitzicht op een groep bahneuzen (wat een fraai bahuvrihicompositum is dat trouwens!) die vol aandacht respectievelijk luistert en luisteren naar een afleesgrampeer. Och, kon zij dat zelf maar djoinen. Een sterk me-too-effect bekruipt haar.

Op het moment dat ook Rosa zich realiseert welke speciale dag het is vandaag, wordt zij bevangen door een gelukzalige aura. Er staat een balsemiek briesje met de geur van Myst Hendley Perfume, en op dat moment verschijnt haar een goëtisch knappe adonis met lange blonde manen, mesmeriserende Schweinfurter groene ogen die haar niet meer loslaten, en gehuld in een albastwitte fulpen pij: de niftyste verschijning ooit.

“Dag Rosa, ik ben Gabriël, Gabriël Engel. Ik heb jou iets te verkondigen”, spreekt hij rjucht en sljucht met zachte maar ook vastberaden vox angelica. “Ik ben de broer van Willem de Viruswaaninnige, die Holland en België heeft bevrijd van het wuhanvirus, en die momenteel als Poetinacoliet bezig is om de Oekraïners Oom Vladimir te laten liken. Tja, mijn broeder heeft peremptoire capaciteiten. Maar je moet mijn krachten ook niet uitstuffen: je kunt me volledig vertrouwen wanneer ik je nu voorspel dat mijn apostolische échéance hier in de bib jou rein en onbezoedeld zal bezwangeren, zonder enig MeToogedoe. Ik verzeker je dat er over negen maanden een zoon naar mijn evenbeeld vanuit jouw schoot geboren zal worden. Hij zal de homo sapiens 3.0 gaan redden en zijn naam zal luiden: Joshua Salvator.” Met een elysische monalisasmile verdwijnt Gabriël enigmatisch doorheen de mystères van de boekerij.

Rosa kan de parousie nog niet bevatten en ontwaakt pas wanneer een kinderstemmetje haar vraagt: “Wil je mij dit verhaaltje voorlezen alsjeblieft?”. Het piepeltje houdt de kinderseller ‘Wat zit er in je buik, mama?’ omhoog. Nog vol van betovering leest ze hem het toepasselijke boekje voor, maar kan niet wachten om snel naar huis te gaan.

‘Zou het waar zijn, wat Gabriël de haruspex? Zou het überhaupt wel kunnen?’ vraagt ze, thuisgekomen, zichzelf af. De rede overwint bij haar van het gemoed, en ze pakt uit een doosje van massiefkarton een exemplaar uit haar voorraadje predictors. Op de Tante Betje giet ze wat van haar afvoerwater over het roze sponsje waarna ze vier eindeloze minuten moet wachten. Ze gelooft haar ogen niet wanneer ze de verkleuring van het venstertje waarneemt: hosanna! Ze is zwanger! Meteen begint ze enthousiast emmers vol HCG te stockeren voor MvM.

De maanden erna verlopen vlekkeloos en onbevlekt. Op 25 december bevalt ze van een coromandelbruine wolk van een babyjongetje met wengékleurig kroeshaar en krapabruine ogen, in alles de diametrale convers van Gabriël Engel. Maar Joshua Salvator is het allermooiste cadeau dat Rosa zich kon wensen en is buitengewoon welkom zoals hij er nu bij ligt in het door Rosa eigengebreide stretchonesietje. Ze dankt de Almachtige, Gever van alle goeds.

Pas later bereiken haar de berichten van de arrestatie van haar fertiliteitsarts dr. Gabriëlse, die door propria manu te zaadlozen (sic!) gezorgd heeft voor nog veel meer spurius onechies, allemaal filii nullius en ‘halfjes’ van Joshua. ‘Foutje, bedankt!’

Epiloog

Mocht je in een openbare ruimte nog eens een knappe verschijning zien, bied hem, haar of hen dan aan om samen te gaan koffiedrinken en laat deze augur jou dan koffiedik kijken. Wie weet komt jouw voorspelling ook wel uit. Mantici, ze bestaan écht: het zijn geen non-entia!